ümbertöötlusel antud „Fra Diavolo" ei suutnud publikut köita. Haruldase menu saavutas teinegi Nõukogude Vene uudisteos, ballett „Punane moon" (27 etendust!). Seda osati vaevalt oodata. Küllap osa menu põhjusi on siin samasugused kui „Vaikse Doni" puhul: tänapäevalähedane sisu on valatud lavaliselt kaunisse tantsu- ja pantomiimivormi. Operettidest sai suurima menu osaliseks nii publikus kui ka arvustuses „Karneval Roomas", mille kõrval „Juulia", „Poola pulmad" ja „Onupoeg Bataaviast" jäid taha, kuigi ka siin osavõtt oli väga elav.

„E e s t i D r a a m a t e a t r i" tegevuse sisulisel vaatlusel tuleb märkida, et teater rändolukorrast hoolimata püüdis töökavasse võtta kaalukamaid teoseid. 1938/39. a. hooaja repertuaarist leiame A. Strindbergi „Eerik XIV", J. Linnankoski „Laul tulipunasest lillest", A. Gehri „Kuuenda majakorra", A. Jakobsoni „Purunenud vaasi" jne., millede lavaletoomine ja rändolukorda rakendamine kinnitab teatri pingutusi viia ka maakeskustesse väärtuslikke teoseid. Teatri seisukohast võimaldas säärane repertuaar ühelt poolt tugevate üksiknäitlejate mänguvõimete maksimaalset rakendust ning teiselt poolt taotleda liitetihedat koosmängu. „Eesti Draamateater" on meie ainuke teater, kes kavakindlalt arendab ka noorsoo- ja lasteteatrit ning hoopis uue haruna — nukuteatrit. Märgatavalt on paranenud lasteteatri repertuaar — 1938/39. a. hooajal oli see 100% algupärane. Meie lastenäidendid on peaaegu vabanenud saksa sentimentaalsusest. Tõsielulisse lastemaailma põimitakse fantaasiakirevust sel määral, nagu seda nõuab mudilaste elumõistmine. Viimistlemist nõuab noorsooteatris esitatu lavastuslik ja mänguline külg. Kui eelmise hooajaga võrreldes on märgata väikest tagasiminekut etenduste arvus, kassatuludes ja publiku osavõtus, siis mõjusid selleks kaasa mõningad ümberkorraldused teatri sisemises töös seoses oma maja omandamisega 1939. a. kevadel ning teataval määral ka „lööktükkide" puudumine.

Ka „T ö ö l i s t e a t r i l" puudusid sel hooajal erakordsed „lööktükid", mille tõttu siingi on väike tagasiminek võrreldes eelmise hooajaga. Publiku osavõtu poolest on aga „Töölisteatri" tegevus juba aastaid väga edukas, keskmiselt oli 1938/39. a. hooajal igal etendusel 366 vaatlejat, nii et hooaja jooksul on teatri maksulistest istekohtadest leidnud kasutamist üle 70%. „Töölisteatri" lavastusist oli sel hooajal kõige kaaluvam, sisutihedam ja huvitavam Fr. Langeri „Nr. 72" Lisl Lindauga peaosas, mis aga peaosalise haigestumise tõttu pidi enneaegu repertuaarist välja langema. Kassaliselt kõige menukamaks osutusid Lutsu-Särevi „Äripäev" ja Seca-Fernandezi operetiparoodia „Caramba!" Väärib märkimist, et teater tõi hea menuga lavale kaks näidendit vanemast näitekirjandusest: A. Kitzbergi „Kauka Jumala" A. Särevi tõlgendusel ja Kunderi „Kroonu onu" P. Põldroosi lavastuslikul ümberkujunda-

Eesti kroonika 1939, lk. 84